

[Pelle Voigt]

Vi er fra SF's side fuldstændig enige i, at den nedbringelse af huslejerne, som skal tilvejebringes, og som kan tilvejebringes, vil udløse offentlige besparelser. Den vil udløse besparelser på boligydelse og på boligsikring i et ganske betydeligt omfang, og det er helt oplagt, at hvis man nedsætter byggeomkostningerne, og hvis man er i stand til at finde modeller, hvorefter der kan opføres almennyttigt byggeri til mere realistiske priser end det, vi ser i dag, står vi i en situation, hvor der kan spares midler også på anden vis. Men spørgsmålet er, om det skal være et mål i sig selv.

Naturligvis er det godt at spare, men skulle vi ikke starte med at sætte et mål, som umiddelbart handler om de mennesker, der bor i sektoren, og som umiddelbart går ud på at forbedre den økonomiske situation dér, og så overveje – her i Folketinget, blandt partierne, i Folketingets Boligudvalg og andre steder – hvor meget mere almennyttigt byggeri vi måske kunne få for de penge, vi sparer, hvis det er det, et flertal her i Folketinget ønsker? Og det tror jeg egentlig.

Jeg tror, der er en stor støtte til den almennyttige boligtanke, samtidig med at der nogle steder er en hel del kritik af den måde, som den – bl.a. takket være os selv her i Folketinget – igennem en årrække er blevet praktiseret på.

Der er jo ingen tvivl om, at de finansieringsordninger og systemer, som fungerer i øjeblikket, og rammebeløbet er Folketingets ansvar og Folketingets ansvar alene, men det betyder ikke, at boligselskaberne og de entreprenører, der bygger for boligselskaberne, er uden ansvar.

Det er vores klare opfattelse, at der sagtens kunne bygges væsentlig under rammebeløbet, og vi har forstået på direktøren for Boligselskabernes Landsforening, Gert Nielsen, at det faktisk sker i en række tilfælde, ikke mange tilfælde, og vi har aldrig hørt om det før, men vi har altså nu i en meget ophedet diskussion med boligselskaberne fået at vide, at de da sandelig også kan få entreprenører til at bygge for 10 pct. under rammebeløbet. Det synes vi er spændende og interessant, og vi er meget interesserede i at se, om der er nogen virkelig reel og direkte sammenhæng mellem kvaliteten af byggerierne og de priser, entreprenørerne beregner sig. Det er vores opfattelse, at en sådan direkte forbindelse meget ofte simpelt hen ikke lader sig påvise.

En af de ting, der har været med til at udløse debatten og diskussionen, som har raset over landet i de sidste uger, er den kendsgerning, at Børne- & Ungdomspædagogernes Pensionskasse har besluttet at opføre et byggeri – fortrinsvis til glæde for dens egne medlemmer i Odense Kommune – og har gjort det med den begrundelse, at dens medlemmer – især måske enkelte medlemmer – har meget vanskeligt ved at betale de nuværende huslejer i det almennyttige byggeri.

Der har været stor diskussion om økonomien i det projekt, men for mig er der overhovedet ingen tvivl om, for det første at projektet økonomisk hænger sammen, for det andet – og det synes jeg er nok så interessant – at hvis et projekt blev opført på lignende vis og derefter overgik til almennyttige vilkår med almennyttig støtte og påtog sig almennyttige forpligtelser, ville man ikke have på et huslejeniveau som det, boligministeren beskrev, på 3.000 eller 3.500 kr. for 75 m². Så ville man kunne udleje en 60 m² lejlighed til 800 kr. om måneden i en sammenhængende økonomi med den nuværende og kendte støtte.

For os at se er der et utåleligt og vanskeligt spænd her, som man ikke klarer ved at sætte huslejerne yderligere op i det ældre almennyttige byggeri eller ved en almindelig sparepolitik og nedskæringspolitik, som forringer vilkårene for det almennyttige byggeri i øvrigt, eller hvad man nu kan finde på. Man må gå seriøst ind på beboernes side for at finde en løsning på disse problemer, og så vil man konstatere – interessant nok – at det også vil få stor betydning for de offentlige budgetter.

Det kan faktisk også – vil jeg sige til boligministeren – få stor betydning for den boligpolitiske situation her i Danmark. Vi har lange ventelister i det almennyttige byggeri. Vi har et stort behov for nybyggeri, som i øjeblikket i nogen grad holdes tilbage af en række kommuners skepsis med hensyn netop til huslejeniveauet og med hensyn til de sociale problemer, der opstår i forbindelse hermed i store dele af det almennyttige byggeri.

Derfor er jeg glad for boligministerens tilfald om, at denne diskussion nu er blevet sat seriøst på dagsordenen også i Boligministeriet. Jeg håber, at den så også vil medføre et stop for ideerne om udstykning af almennyttigt boligbyggeri, som jeg forstår at nogle af boligmini-